

[Petersen (Røj).]

Lovforslag, idet vi erkender, at det med den lille Høst sidste Aar og de store Driftsudgifter og Skatter vil blive svært for mange at faa Jorden tilsaaet i dette Foraar. Vi ved, alle, at der er mange, baade mindre og større Landbrug, som kun har lidt eller maaske næsten ingen Saasæd, og derfor forstaar jeg ikke, at man ikke er gaaet frem paa en anden Maade, saadan at de, der skulde bruge meget, paa en rimelig Maade kunde faa Tilskud til Køb af det Korn, de skal bruge. Og jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvornaar vi kan vente et Lovforslag fremsat, hvorved man afhjælper den Tilstand for Landbruget, at der, saa snart Høsten et Aar er blot noget mindre end normal, skal gives Rentetilskud, Hjælp til Saasæd og den Slags Ting. Mig forekommer den Slags Ting at være rene Lapperier.

Vi kan ikke i det lange Løb være tjent med at køre, som vi har kørt i de senere Aar. Før i Tiden var det dog saadan, at selv om der indtraf et daarligt Høstaar, saa kom man igennem det uden Tilskud fra Statens Side, for da var det hele saa nogenlunde afpasset efter hinanden. Nej, der er noget forkert ved det hele, og det er hovedsagelig Ejendomsskatterne, der har naaet en saadan Højde, at de virker som en stor Prioritet, det er galt med. Lad Ejendomsskatterne komme ned paa det, de var før Krigen, det skal nok hjælpe betydeligt paa det hele, saa svarer de nemlig nogenlunde til de Indtægter, man har, og det vil være et mægtigt Plus for Landbruget i Retning af Rentabilitet. Det vilde ogsaa bevirke, at vi vilde kunne anvende betydelig mere Arbejdskraft ude i Landbruget, thi Forholdet er saadan i Dag, at mange faktisk ikke faar det Arbejde gjort, som egentlig skulde gøres, blot fordi vi ikke har Raad til at have den fornødne Arbejdskraft.

Naar man i Lovforslaget har sat 100 Kr. og 150 Kr. som Maksimum for Tilskuddet til Indkøb af Saasæd, alt efter som Høsten har været i Forhold til de sidste 4 Aar, faar det Betydning for det mindre Landbrug, men det noget større Landbrug kan, som jeg sagde før, være i de samme Vanskeligheder, og derfor synes jeg ikke, at det foreliggende Lovforslag vil virke retfærdigt.

Jeg foreslaar ligesom den foregaaende Taler, at der nedsættes et Udvalg, og saa kan vi maaske tale om Tingene. Det vil jeg gerne være med til.

Første Næstformand (Vanggaard): Spørgsmaalet om Nedsættelse af Udvalg

kan ikke behandles, før Sagens Behandling er afsluttet.

N. P. Andreasen: Det foreliggende Lovforslag om Tilskud til Indkøb af Saasæd i Foraaret 1937 maa vi fra vort Partis Side betragte som en Nødhjælpsforanstaltning. Der er her af forskellige Ordførere talt om sociale Foranstaltninger, Kriseforanstaltninger og hvad man nu vil kalde det, men det, vi har ment det nødvendigt at tage Hensyn til, er, at Høsten i 1936 har været, som den var, og at Forholdene i Jylland, særlig i Vestjylland, er kommet til at ligge, som de ligger, efter denne Høst.

Efter de Oplysninger, vi har faaet, er Forholdene i store Dele af Vestjylland saa forfærdelige, at Høsten for enkelte Brugs Vedkommende har været saa ringe, at man ikke engang har kunnet faa Saakornet ud deraf. Naar Stillingen er blevet saadan, er det aldeles ikke, som den ærede Ordfører for Venstre (Løje) sagde, Regeringens og Regeringspartierne Skyld. Aarsagen til, at det er kommet til at ligge, som det ligger, er den daarlige Høst, vi har haft, og jeg synes, at over for et Forhold af denne Karakter maatte det være muligt, at man inden for Rigsdagen blev enig om den bedst mulige Maade til at komme disse haardt ramte Egne til Hjælp.

Jeg har ikke tænkt mig, at det skulde være en almindelig Foranstaltning, der skulde gælde for det hele eller det halve eller for større eller for mindre Dele af Landbruget, men kun for de Landbrugere, der paa Grund af den daarlige Høst er blevet saa haardt ramt, at de ikke kan hjælpe sig selv. Og denne Hensigt lægger vi ogsaa ind i Lovforslaget; der er her, som den ærede sidste Taler sagde, ikke bestemt noget om, at det skal være store eller smaa Landbrugere, men der er sat den Grænse, der ligger i, at man kan faa et Tilskud til 15 eller 20 Tdr. Saasæd.

Nu kan man selvfølgelig diskutere, om den Hjælp, der her bliver Tale om, er stor nok, og ligeledes om der kunde hjælpes paa anden Maade. Jeg skal villigt indrømme, at der kunde være Tale om andet, og jeg vil derfor ogsaa gerne sige, at hvis man i Udvalget kan finde andre og bedre Veje, end der er peget paa her, skal vi være villige til at forhandle derom. Men een Ting maa man være klar over, og det er, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Løje tog det, idet han i Anledning af Forholdene, som de har udviklet sig, skældte ud over alt muligt og sagde til os andre, at det er os, der har Skylden for det